

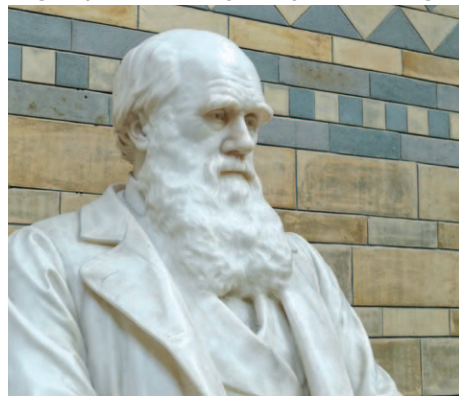
Oni tomu fakt věří?

Nemohu vstřebat, že by dospělý svéprávný člověk mohl věřit, že výbuchem ničeho vznikl vesmír, pak se na jedné kamenité planetě vytvořila z neživé hmoty sama od sebe živá buňka, slepé začalo vidět, hluché slyšet, ryby vylezly na souš a narostly jim nožičky a opice se staly lidmi. Zašel jsem tedy za přítelem, který pracuje v Akademii věd v Praze.

„**P**rosím tě, ty máš doktorát z biochemie a v evoluci nevěříš. Řekni mi, tvoji kolegové tomu věří? Baviš se s nimi o evoluci?“

„Víš, mezi čtyřma očima mnozí přiznají, že na Darwina buď vůbec nevěří, nebo mají silné výhrady. Ale veřejně to nepřiznají; bojí se. Jiní si zase propojili evoluci s Bohem. Představ si, že bys byl uznáván v nějakém přírodovědeckém oboru a najednou ti někdo předložil důkazy, že tvůj celkový pohled na přírodu a život byl po většinu tvého života úplně mylný až směšný. Jen velmi čestný člověk by se s tím také čestně vyrovnal.“

Přečti si následující rozhovor, který vyšel v časopisu The Ledger 17. února 2000 (USA, Virginia). Článek se jmenuje The Biologist

a George Caylor v něm klade otázky jednomu molekulárnímu biologovi, pracujícím na identifikaci geneticky podmíněných chorob. Je jasné, proč chtěl tento vědec zůstat v anonymitě. Rozhovor začal diskuzí o složitosti lidského genetického kódu:

Genetik: „Jsem jako takový editor, snažím se najít pravopisné chyby v dokumentu větším než 4 kompletní svazky *Encyclopedia Britannica*.“

Otázka: „Věříte, že se tato informace vyvinula?“

Genetik: „Nikdo, koho znám ve svém oboru, nevěří, že se vyvinula. Byla vytvořena ‘géníem nad génii’, taková informace nemohla být napsána žádným jiným způsobem. Papír a inkoust nenapiší knihu! Na základě toho, co o tom víme, je směšné myslet si něco jiného.“

Otázka: „Řekl jste toto někdy při veřejné přednášce nebo napsal jste to někdy veřejně?“

Genetik: „Ne, říkám jen, že se to vyvinulo. Aby mohl být člověk molekulárním

biologem, musí se stále držet dvou šíleností. Ta první je věřit v evoluci, když sám pro sebe vidíte pravdu. A ta druhá - byla by šílenost říci, že v evoluci nevěříte. Všechny vládní úkoly, výzkumné granty, publikace, významné univerzitní přednášky - vše by se zastavilo. Přišel bych o práci, nebo by mne přesunuli někam na okraj, kde bych si už nemohl slušně vydělávat na živobytí.“

Otázka: „Nerad to říkám, ale tohle zní dost intelektuálně nečestně.“

Genetik: „Práce, kterou dělám v genetickém výzkumu, je ušlechtilá. Nalezneme léčbu pro mnoho nejhorších lidských chorob. Ale zároveň musíme žít se ‘slonem v obýváku’.“

Otázka: „S jakým slonem?“

Genetik: „Stvořitelský plán. Je jako slon v obýváku. Všude chodí, zabírá ohromný prostor, hlasitě troubí, strká do nás, převrací věci, žere tuny sena a páchne jako slon. A my přesto musíme přísahat, že tam není!“

Pavel Kábrt

